

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 304/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. H., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry P. č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. mája 2011 doručené podanie Ing. V. H., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry P. (ďalej len „vojenská obvodná prokuratúra“)

č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009 (ďalej aj „uznesenie vojenskej obvodnej prokuratúry“).

Z podania vyplýva, že sťažovateľ podal 30. júna 2009 trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a c) Trestného zákona, ktorý mali spáchať policajti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v P., oddelenia skráteneho vyšetrovania v K.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„MV SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, 4. inšpekčné oddelenie, K. svojím uznesením ČVS: SKIS-283/IS-4-V-2009 zo dňa 7. 9. 2009 môj podnet zo dňa 30. 6. 2009 zamietla s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo postup podľa § 197 ods. 2, Trestného poriadku.“

Proti uzneseniu vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: SKIS-283/IS-4-V-2009 zo 7. septembra 2009 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodla vojenská obvodná prokuratúra uznesením č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009 tak, že sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla, lebo sťažnosť nebola dôvodná. V predmetnom uznesení vojenskej obvodnej prokuratúry je okrem iného uvedené:

„Z predloženého spisového materiálu, ktorý obsahuje fotokópie priestupkového spisu ČPS: ORP-997/PP-2-2006, vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-426/OSV-KK-2007, sťažnostného spisu č. p. SKIS-141/OK-Sť-2008 a ďalších podaní oznamovateľa súvisiacich s predmetnou vecou nevyplýva, aby policajti, ktorí objasňovali poškodenia majetku oznamovateľa, ku ktorému malo dôjsť dňa 10. 9. 2006 úmyselne, prípadne z nedbanlivosti konali s cieľom poškodiť oznamovateľa, lebo vec bola najprv dokumentovaná ako priestupok (konanie bolo zastavené rozhodnutím Obvodného úradu v K. dňa 14. 11. 2006), neskôr predložením ďalších dôkazov oznamovateľom ako trestný čin (trestné konanie bolo zastavené rozhodnutím policajta dňa 1. 3. 2007 a potvrdené prokurátorkou Okresnej prokuratúry v K. dňa 20. 4. 2007). Oznamovateľ Ing. V. H. napriek predchádzajúcim

rozhodnutiam vo veci, ktoré boli v jeho neprospech, podal dňa 3. 7. 2009 trestné oznámenie na policajtov a požadoval náhradu škody od Policajného zboru SR, ktorú si však môže uplatniť proti priamemu páchatel'ovi v občianskom súdnom konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie sú po subjektívnej stránke naplnené zákonné znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a ani iného trestného činu.

Pretože ani v konaní policajta pred vydaním napadnutého uznesenia som nezistil iný dôvod na jeho zrušenie, rozhodol som tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť oznamovateľa som ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.“

Vo vzťahu k uzneseniu vyšetrovateľa zo 7. septembra 2009 a uzneseniu vojenskej obvodnej prokuratúry z 3. novembra 2009 sťažovateľ uviedol:

„Vážnym procesným, odborným a vecným nedostatkom tohto jej zamietavého uznesenia je, že sa v ňom výlučne opiera o vyšetrovací spis policajného orgánu OSV ÚJKP ORPZ P. oddelenie K. ČVS ORP-426/OSV-KK-2007 zo dňa 16. 2. 2007 práve voči, ktorému som podal svoj podnet na prešetrenie porušenia zákona z dôvodu marenia úlohy a zneužitia právomoci verejného činiteľa na GP SR dňa 30. 6. 2009.

... policajný orgán pre kvalifikoval ohlásený trestný čin do priestupku nedôvodne a teda nezákonne čím naplnil skutkovú podstatu porušenia zákona marenia úlohy a zneužitia právomoci verejného činiteľa. ...

Generálna prokuratúra takýmto neodborným, klientelistickým a nezákonným postupom mi znemožnila domôcť sa môjho práva na ochranu môjho majetku pred úmyselným poškodzovaním, usvedčenie páchatel'a ohláseného trestného činu okamžitým zaistením stôp a vymoženie úhrady úradne zdokladovanej a polícii oznámenej výšky škody.

Nakoľko aj úradne zdokladovaná a polícii ohlásená výška škody je nad hranicou, kde sa v zmysle zákona jedná jednoznačne o trestný čin, považujem uznesenie MV SR... za nezákonné, hrubo porušujúce moje právo na ochranu môjho majetku a na vymoženie úhrady mne takýmto jej nezákonným postupom spôsobenej škody.“

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd „zrušil uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry P. č. 0 Pn 337/09-32 zo dňa 3. 11. 2009 a nariadil nové vecné a zákonné preskúmanie môjho podnetu na prešetrenie porušenia zákona zo strany policajného orgánu“.

Po posúdení obsahu podania ústavný súd dospel k záveru, že podanie sťažovateľa možno považovať za sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy uznesením vojenskej obvodnej prokuratúry č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Ústavný súd konštatuje, že predmetnou sťažnosťou sťažovateľ napadol uznesenie vojenskej obvodnej prokuratúry č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009 o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: SKIS-283/IS-4-V-2009 zo 7. septembra 2009, čím malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že uznesenie vojenskej obvodnej prokuratúry č. k. 0 Pn 337/09-32 z 3. novembra 2009, ktorým zamietla sťažnosť sťažovateľa, bolo sťažovateľovi doručené 16. novembra 2009, teda zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011